

Zeynep AKTAŞ

(11.Sınıf, 2019)

Adana Hümeýra Ökten Kız Anadolu İmam Hatip Lisesi

** Öğrencimizin bu çalışması, Adana Eğitim-Bir-Sen sendikasının düzenlediği "Bir Bilenle Bilge Nesil" adlı kompozisyon yarışmasında Adana il 1.si seçilmiştir. (03.05.2019)*

SÜKÛTUN FİRARI

"Bir âlem soluklanır insanoğlunun ruhunda, beldeleri gayret ve mihnetin savaşında toz duman olmuş; hırs ve bencilliğin tesiri ile tarumar edilmiş... O âlem ki muvaffakiyetin bizzat kendisi..."

Bütünün parçası olmakla beraber her insan, varlığı içinde bir bütün oluşturur. Kendi vicdanı ve benliğine karşı sorumlu olduğu kadar topluma karşı da sorumludur. Tarihin her sahnesinde bu sorumluluğun bilincinde olmayan, ruhu ham insana, gence, tecrübe ve itinanın harmanlandığı 'öğüt destesi' derlenmiş, önüne serilmiştir. Peki, böylesine ağır bir yükün taşıyıcısı neden gençlik? Neden her eleştirinin hedefi toplumun genç fertleri? O desteyi ne omuzları küçücük yavrular yüklenabilir, ne de hayatın yükünü sırtına kambur etmişler... Ancak kuvveti yerinde, yolun başladığı yerde korunmasız ve tecrübesiz fikriyatıyla elinden tutulmayı bekleyen gençler... Bu yolun yalnız ümidi, gençler!

Gençlik, insanoğlunun a'rafıdır. Hissiyatın ve fikriyatın arasında mahsur kaldığı... Kaybolduğu karanlıklarda istikametini arayan a'raf ehli, tam da bu vakitlerde kimliğini sorgulamaya başlar. Benliğini aradığı muammada, yol ayrımına geldiği zaman onu bekleyen ıssız sokaklar, gökte yeryüzünden intikamını almak istercesine gürleyen yağmur, varlığını hissedemediği dehşetli boşluk... Ruhunu, korkudan emin kılamayacak hiçbir telkin! İşte bu noktada büyük mütefekkirlerin yek gayesi, vakti en değerli hazinesi olan istikbalin umudu gencin ellerinden tutarak yoluna erdirmek, dünyanın kötülükle çepeçevre kuşatıldığı bu zor devirde iyiyi kötüden ayırt etme anlamında sesini, vakit çok geç olmadan duyurabilmektir. Ali Fuad Başgil, kitabına başlarken 'İrade Terbiyesi' kitabı hakkında satırlarının arasına gizlenmiş o pişmanlığını şöyle dile getiriyor: " Kendi kendime, ah bu kitap on sekiz- yirmi yaşlarımda iken elime geçmeliydi, diyor ve geciktiğim için üzülüyordum." Aynı pişmanlığı genç dostlarına reva görmeyen Başgil, "Gençlerle Başbaşa" kitabını kaleme almış, çağımızın giderilmesi gereken ihtiyacını gerek nasihatleriyle gerekse tecrübeleriyle karşılamıştır. İhtiyaç,

alışkanlığın yokluğu, yokluğunsa varlığıdır. Alışkanlıkta iyiyi veya kötüyü rehber edinmek, insanoğlunun iradesine bahşedilmiş imtihan. Bu imtihanda muvaffakiyetin zafer naralarının terbiyenin nağmelerinde olduğunu savunur Ali Fuad Başgil. Terbiye, insanın içinde dolanıp duran bir saklı nimet, tabiatının gereğidir. Ham ruhu işleyendir.

Başgil' e göre karakter, yaşanılan her türlü hadisede rotasında değişikliğe giden insanoğlunun yaşamı boyunca biriktirdiklerinin adıdır. Mizaç ise insanın yaratılışında var olan, değiştirilemez hakikatidir. Bu bağlamda karakterin üzerinde terbiyenin tesiri daha belirgindir. Terbiye, karaktere bambaşka kılıflar dikebilir ancak mizaçtan doğan huyların yalnızca üstünü örtmekle yetinir.

Üstad Necip Fazıl Kısakürek, dizelerinde gençliği hakkında şu ifadeleri dile getiriyor: "Tam otuz yıl saatim işlemiş ben durmuşum, gökyüzünden habersiz uçurtma uçurmuşum." Üstadın da belirttiği gibi zaman, insanoğlunu esir almış vaziyette. Kudreti, korkutuyor. Bu satırlar akıp giderken farkında değiliz, aylar geçti belki yıllar... Her geçen saniye bir şeyler eksiliyor koşuşturmaca içinde yazdığımız hikâyede. Adım adım uzaklaşıyoruz, ilk günlerimizden. Zaman, mecazda hepimizin sadık dostu, silinmez yaralarımızın merhemi... Hakikatse, ağır bir yük omuzlarımızda ve meşakkatli bir yol satırları harabe kaderimizde. Bu yolda bize düşen sınırları zorlayıp ulaşılabilecek en uç noktaya ulaşabilmektir. Zamanın asi ruhuna karşı koyamayacağımız hakikati şöyle dursun, ona karşı verebileceğimiz en büyük savaş, verilen kararların ânında uygulanmasıdır. Çalışmak, çabalamak için uygun bir vaktin kollanması, ancak çalışmamak için bahane arayışıdır. Ali Fuad Başgil de kitabının son satırlarında, geleceğin genç nesillerine sesleniyor: 'Bil ki her gün ve her saat çalışmanın en müsait zamanıdır.'

Gençlik, aramaya mecburdur. Arayış, dibi görünmeyen izbe kuyularda damla damla hakikat, deryaları paramparça eden asanın kudretinde bir gizli tılsım. Gecenin zifiri yalınlığında dağların eteklerinde korlanan alev, göğün daraldığı vakitte mağaraları aydınlatan nur... Arayış, mazinin iz bıraktığı sayfalarda, her satırın tarihinde okuyucusunu bekliyor! Dimağlarına kötülük değmemiş, saf ve masumane duyguların sahibi gençleri bekliyor!

Boşlukla baş başa kalanı sahiplenen yalnızca kötülüğün yılmaz, tükenmez erleridir. Bu noktada gence düşen en zor vazifedir ki pek çoğumuzun görmezden geldiği, şu zamana kadar tanışmadığı, ehemmiyetini kavrayamadığı bir durumdur: Sorgulamak, aksi ile mukayese etmek. Devrin en zalim huyu, kendi doğrusundan başkasına kulak tıkamaktır. İnsanoğlu, öyle

bencil bir ruh haline büründü ki evvela kendi refahını düşünen bireyler haline geldi. Bazı zamanlar gelmeli ki insan, olduğu çerçevenin çok daha üstüne çıkmalı. Çizilen resmin her yerine koyabilmeli varlığını. Her açıdan bakabilmeye vâkif olmalı. An gelmeli, o resme yaşama fırsatını veren ressamın fikriyatında yer bulabilmeli kendine. Birken “çok” olmalı. Bir, lügatte varlığı ifade etse de manada hiçliktir. Bu anlamda gençlik, tek bir yönde saplanıp kalmamalı, ilgi ve alakasının yönlendirdiği bir alanda kendini geliştirebilmeli, ruhunun maddi kalabalığını, sanatın yahut zanaatın dinlendiren maneviyatıyla sükûta erİştirmelidir.

Vesselam, insanoğlu, gençliğine eriştiği zaman diliminde kendisini bekleyen her türlü tehlikenin, muvaffakiyete yürüdüğü o çetin yolda karşısına çıkabilecek her zorluğun farkında olmalı. Akıbet, insanoğlunun iradesine yazılmış kader... Şimdi bizim için vakit, sükûtun perde perde firarıdır! Toprak, istediği kadar tutmasın tohumu, bahçivanın ellerinden dökülmedikçe tohumlar, filizler yeşermeyecek!